

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
URED ZASTUPNIKA REPUBLIKE HRVATSKE
PRED EUROPSKIM SUDOM ZA LJUDSKA PRAVA
Zagreb, 15. ožujka 2019.

Analiza presude
V.D. (2) protiv Hrvatske
(nema povrede procesne obveze države na temelju
članka 3. Konvencije – zabrana mučenja)
Presuda konačna 15. veljače 2019.

Nova istraga o navodima podnositelja zahtjeva o policijskom zlostavljanju, provedena pred nadležnim državnim odvjetništvom, bila je pravovremena, brza, temeljita i učinkovita, te je stoga ispunila procesnu obvezu na temelju članka 3. Konvencije.

Dana 11. kolovoza 2006. godine podnositelj zahtjeva uhićen je u stanu njegovih roditelja nakon svađe sa srodnicima. U vezi s tim događajem, Europski sud za ljudska prava je u presudi *V.D. protiv Hrvatske* (broj 15526/10, 8. studenoga 2011.) utvrdio da istraga o nanošenju teških tjelesnih ozljeda podnositelju prilikom uhićenja nije bila učinkovita, suprotno procesnoj obvezi države na temelju članka 3. Konvencije. Na temelju te presude, podnositelj je zatražio ponavljanje postupka protiv policijskih službenika koji su proveli uhićenje. Nakon što je sud naložio ponavljanje postupka, općinsko državno odvjetništvo je 2013. godine otvorilo novu istragu. Nakon provođenja istrage, ono je obrazloženom odlukom obustavilo istragu zbog nedostatka dokaza o počinjenom kaznenom djelu. Ustavnu tužbu podnositelja, podnesenu protiv odluke državnog odvjetništva, Ustavni sud je odbacio kao nedopuštenu.

Podnositelj je pred Europskim sudom za ljudska prava (u daljnjem tekstu: Europski sud), pozivajući se na članak 3. Konvencije, prigovorio da nova istraga o njegovim tvrdnjama o policijskom zlostavljanju tijekom njegovog uhićenja nije bila učinkovita i da mu nije bilo osigurano djelotvorno sudjelovanje u postupku.

Razmatrajući navode podnositelja o novoj istrazi na temelju općih načela o procesnoj obvezi države iz čl. 3. Konvencije iznesenim u predmetu *Bouyid protiv Belgije* (broj 23380/09, stavci 114. – 123.), Europski sud je utvrdio da je istraga bila u skladu sa zahtjevima neovisnosti jer ju je samostalno provelo nadležno državno odvjetništvo, dakle tijelo koje je bilo hijerarhijski i institucionalno neovisno od policije kao tijela čije je djelatnike podnositelj prijavio za kršenje njegovih ljudskih prava.

Podnositelj je prigovarao i da je način na koji su provedene neke od dokaznih radnji tijekom istrage, osobito pribavljanje dokaza vještaka kao i ispitivanje bolničara preko telefona,

izazvao sumnje u nepristranost državnog odvjetništva. U pogledu tih prigovora, Europski sud je primijetio da se državno odvjetništvo potrudilo utvrditi identitet bolničara usprkos nedostatku službenih informacija od hitne službe, te unatoč činjenici da je bolničar u međuvremenu odselio iz grada. Dodatno, nakon što je forenzički vještak već napravio nalaz i mišljenje, državno odvjetništvo ga je ispitalo kako bi mu predložilo nove dokaze koji vještaku nisu bili poznati u trenutku izrade nalaza i mišljenja.

Neposrednim ispitivanjem policijskih službenika uključenih u događaj, podnositelja zahtjeva i njegovih srodnika kao svjedoka događaja, te pribavljanjem dokaza vještaka, nadležno državno odvjetništvo provelo je pravovremenu, brzu, temeljitu i učinkovitu istragu, dakle u razumnom roku od šest mjeseci poduzelo sve radnje koje su bile potrebne za razjašnjenje događaja i utvrđenje eventualne odgovornosti policijskih službenika.

Nadalje, u odnosu na prigovor podnositelja da njemu i njegovoj odvjetnici nije bilo osigurano djelotvorno sudjelovanje u postupku i da u domaćem zakonu nije postojala nikakva odredba koja omogućuje da žrtva i njegov opunomoćenik sudjeluju u pojedinim dokaznim radnjama, Europski sud je naglasio da procesna obveza na temelju članka 3. Konvencije zahtijeva da istraga bude dostupna žrtvama u onoj mjeri koja je neophodna za zaštitu njihovih legitimnih interesa i da nakon istrage treba biti dostupna obrazložena odluka kako bi se javnost uvjerala da se poštuje vladavina prava, dok ne zahtijeva da države omoguće žrtvama da sudjeluju u pojedinim dokaznim radnjama.

Kako je podnositelj bio obaviješten o dokaznim radnjama koje su poduzete i o svim njegovim pravima kao žrtve u postupku, te su on i njegova odvjetnica imali pristup svim relevantnim dokumentima istrage, Europski sud je utvrdio da je istraga bila dostupna podnositelju u onoj mjeri koja je potrebna da se zaštite njegovi legitimni interesi.

Zaključno, Europski sud je naglasio da je podnositelju zahtjeva i njegovoj odvjetnici dostavljena obrazložena odluka nadležnog državnog odvjetništva o okončanju istrage, koja se temeljila na pažljivoj procjeni pribavljenih dokaza i utvrđenih činjenica tijekom istrage.

Ovu analizu izradio je Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Analiza ne predstavlja službeni dokument Europskog suda za ljudska prava te nije obvezujuća za taj Sud.